

גיליון מס' 220

יביע אומר

בראשות הגאון רבי יגאל כהן שליט"א

פרשת במדבר

מאמר השבוע
חאת ראש המודיעין
הרה"ג יגאל כהן שליט"א

מאמר השבוע

הנהגות מרן

שאלות ותשובות

מעבר לסגולה

לאשת החיל

פנינים מהפרשה

סיפור לשבת

"אתה נורמלי?!"

עניתי: "ודאי! יש לי אבא עשיר".
"איך קוראים לו?" – הוא שאל בתמיחה.
"מלך מלכי המלכים הקב"ה, שאני רוצה לבנות בית בשבילו! נראה לך שהוא לא ישלם?"
הסתפל עלי בעל הנקס פלא מבין מהיכן הגעתי בדיוק, וסיים: "תן לי לחשב על זה ואחזיר לך תשובה".

חזרתי לביתי בהרגשה שעל פי דרך הטבע אין ספוי שיבחר דוקא בי לשכר את השטח, ובמיחד שהוא הזכיר לי במהלך השיחה שליט"א הרבה אנשי עסקים שמעניינים לשכר את השטח. אבל ידעתי שביד הבורא יתברך לשנות דעות בני אדם, ואם רק אתחזק בבטחון אמת בישועתו היא תגיע.

ושוב חזרתי לשקע עם עצמי בספר 'חובות הלקבות'. פתחתי שער הבטחון כדי לקבל קצת כח ולא להתיאש.

עברו כמה ימים והטלפון מצלצל, כשעל הצג מופיע מספרו של בעל השטח.

עניתי, ותפלה חרישית לבורא עולם בלבי: "אנא אבא שבשמים, בשרני בשורות טובות". מממש כמו ילד קטן.

"תגיע מחר למשרדי בשעה ארבע ונפגש" – התחיל את דבריו בשמחה... ונתק!

במהלך הפגישה ספר לי היהודי: "כל מי שהתניע צתי אתו אמר לי לא להתעסק עם בית מדרש, ונדאי לא לסמך על אברך צעיר שמבטיח הבטחות שיוכל לעמוד בתשלומים, אבל משהו בתוכי אמר לי להשכיר דוקא לך את השטח, מצאת חן בעיניי" – סים את דבריו.

"יש בורא לעולם" – עלתה מיד צעקה בלבי. הודיתי לו על האמון שנתן בי, ולאחר משא ומתן מגיע על כל פרטי השכירות בסיעתא דשמיא בלבד, חתמנו על חוזה למשך שלש שנים.

אם חשבתם שבזה נסתים הספור, האמת שהוא רק בתחלתו. המשך בשבוע הבא. מתוך ספרו של הרב יגאל כהן שליט"א.

לסיום פרק זה אביא כמה ספורים שקראתי בעיני, וגליתי בהם נפלאות מדת הבטחון. לפני למעלה מארבע שנים בהיותי אברך בשיבת 'כסא רחמים', שמתי לב שאין באזור מגורי מקום ללמוד תורה בשעות הערב לצבור הרחב, עלתה בלבי המחשבה להקים מקום שבו כל אדם שייחפז ללמוד תורה ולהתחזק, תהיה לו האפשרות להגיע למקום וללמוד פאות נפשו, בכל שעות היממה.

וכן מצאתי שאין שעורי תורה לנשים באזור, לנשים הצמאות לשמע את דבר ה', וגם חסר גדול בשעורים בנושא אמונה ובטחון ועבודת המדות, וכן בשלום בית.

זמן רב חפשתי מקום מתאים לבית מדרש. עד שמצאתי שטח ריק בגדל ארבע מאות מטר רבוע שנמצא במקום טוב, רק שלאחר ברוך קצץ התברר שהבעלים דורש סכום של עשרת אלפים שקל לחדש, וזאת ללא מבנה וללא תשתיות.

כמוכן - בתחלה חששתי מאד, מנין אברך פשוט כמוני יביא בכל חדש סכום שכזה? וזאת ללא הוצאות בית המדרש עצמו!

התניעצתי עם חברים ומכרים, וכלם ללא יוצא מן הכלל ענו לי פה אחד:

"אתה נורמלי?! להתחייב למשך שלש שנים על סכום כזה? מהיכן תביא את הכסף?"

אבל כמו שפבר ספרתי לכם, פטוקי הבטחון שכנעו אותי שלקב"ה יש מספיק כסף בשביל כל העולם, אז ודאי יש לו מספיק גם להתחייבות זו. ללא חשש הגעתי לפגישה עם בעל הנקס, כשאני אברך פשוט עומד מול איש עסקים ידוע, ואומר לו: אני מתחייב לך על כל התשלומים. בתחלה נסה בעל הנקס להבין מנין הבטחון הזה, ושאל: "כבודו יכול לממן כאלו הוצאות בכל חדש?"

התפללתי בלבי לבורא יתברך שיתן לי את המלים הנכונות שייכנסו ללבו.

עוזרים בבניית הבניין ושותפים בשל הזכויות שיהיו בו לנצח!

בואו ותהיו שותפים

03-8000-770

לרפואת והצלחת רועי בת חיל ומשפחתו ציון נחום בן כלימה לעילוי נשמת

לרפואת אורה צביה בת יונה ולרפואת רחמים בן עפיה מורן בת יהודית

שבת מברכין

זמני כניסה ויציאת השבת			
הזמנים לפי לוח "אור החיים"			
יום	ח"א	ח"ב	ב"ש
כניסה:	19:17	19:20	19:17
יציאה:	20:08	20:11	20:09
ד"ת:	21:02	21:06	21:03

בירושלים: לנוהגים 40 דקות 18:59

ניתן לתרום להפצת העלון ולהקדיש לעילוי נשמתו לברכה רפואה הצלחה בטל: 03-8000770 פרטי ח-ן לתרומות: בנק מרכנתיל 17, סניף 732 חשבון 73443 ע"ש יביע אומר

הנהגות מרן

רבנו הרב עובדיה יוסף זצ"ל

"התורה נקנית במ"ח דברים וכו' ובמיעוט שינה"

כתב הרמב"ם (סוף פ"ג מהלכות תלמוד תורה הי"ג): אף על פי שמצוה ללמוד ביום ובלילה, אין אדם למד רוב חכמתו אלא בלילה, ולפיכך מי שרוצה לזכות בכתר התורה יזהר בכל לילותיו ולא יאבד אפילו אחד מהן בשינה ואכילה ושתיה ושיחה וכיוצא בהן, אלא בתלמוד תורה ודברי חכמה ע"כ. ונמצא אם כן שהלומד בלילה הוא שזוכה לכתר תורה.

דברי הרמב"ם הללו היו נר לרגליו של מרן זצ"ל, שהיה מדיד שינה מעייניו ותנומה מעפעפיו כשהוא לומד בשעות הלילה בשקידה עצומה, ואף היה מכין עצמו לזה בכך שהיה נוהג לנוח כשעה או שעתיים בצהריים.

וסיפר אחי היקר הרה"ג ר' דוד, שזכה להתגורר תקופה מסוימת בביתו של מו"ז מרן זצ"ל, שבכל בוקר בשעה קבועה היה סבא ניגש לערשו של נכדו ומקיצו לתפילה. מו"ז גר אז בשכונת 'רחביה' ונהג להתפלל במנין הקבוע בבית הכנסת הסמוך לביתו בשעה 7:00 בבוקר. והנה באחד הבקרים הקיץ אחי מיוזמתו ומבלי שסבא יעיר אותו כדרכו. היה זה כבר בשעה 7:30, ועל כן הוא נבהל ולא הבין מה קרה. גם הסבא ע"ה נחרדה ומיהרה לחדרו של סבא כדי לדעת מה פשר הדבר, אך היא גילתה אותו שקוע בספריו ורכון על תלמודו. 'כבר התפללת?' שאלה. 'בטח, התפללתי ערבית כבר מזמן...' השיב מרן. הרבינית לעומתו השיבה: 'כבוד הרב, לא ערבית! שחרית!', ואז היא הסבה את תשומת ליבו כי כבר האיר השחר מזמן... ורק אז הבין מרן זצ"ל בעצמו כי היה ניעור כל הלילה ולא הבחין כי אשמורת האופל כבר פינתה מקומה לאדרת האור.

מו"ז מרן זיע"א התנצל כי היה עסוק כל הלילה בהתרת עגונה ולא יכול היה להרשות לעצמו לפרוש לשינה, ובטרם ימצא לה פתרון. היה זה אחד הפעמים היחידות שמרן זצ"ל נאלץ להתפלל ב'שטיבלאך' במקום להתפלל במנין הקבוע שלו. (מאת נכדו הגאון הרב עובדיה יוסף טולדנו - קנין התורה של מרן)

נטיית ליבם היא למריבה. וזהו גם ההבדל בין אומות העולם לעם ישראל, שעם ישראל יש בהם יחוס ולכן זכו לתורה, ואילו אומות העולם אין בהם יחוס וממילא גם לא מצויה בהם תכונת השלום המסמלת על שתיקה בעת מריבה, ולכן לא זכו לתורה.

שימו לב!

שימו לב - כל הקודם זוכה
הגיעה כמות מוגבלת של הספר
'מעבר לסגולה'

ניתן לפנות להידברות 073-222-1250

להצטרפות לקבוצת ה'זרע שמשון' -
שלחו הודעה כתובה בלבד - 055-67-25-138

שאלות ותשובות

מאת חזונו הרב"ג יצחק הכהן שליט"א

שאלה: האם (גם) בחג שבועות יש לאכול סעודה בשירת כמו בכל חג, או שאפשר להסתפק רק במאכלי גבינה?

תשובה: בספר חזון עובדיה פסק מרן רבינו עובדיה יוסף שגם בחג השבועות כמו בשאר החגים יש מצווה לשמוח בחג, והרי אין שמחה אלא בבשר ויין, ועל כן צריכים להקפיד לאכול סעודה בשירת, וכדאי שיהיה בבשר בהמה דווקא.

שאלה: בחג השבועות הקרוב אני לא מתכנן לבשל מהחג לשבת, האם אני צריך לעשות עירוב תבשילין?

תשובה: אדם שאינו מבשל כלום מיום טוב לשבת ורק מדליק נרות מאש לאש ביו"ט לכבוד שבת, נחלקו בזה הפוסקים אם צריך לעשות עירוב תבשילין, ולכן יעשה עירוב ללא ברכה. ומכל מקום כדאי שיוכון לבשל משהו מיו"ט לשבת, וכדי שיוכל לברך על מצווה נדירה זו של עירוב תבשילין.

שאלה: האם מותר לחמם תבשילים ולשטוף כלים ולהכין את הבית בחג לכבוד שבת?

תשובה: בספר חזון עובדיה 'יום טוב' (עמוד שב) כתב שבגלל שעושים עירוב תבשילין מותר להכין את הבית לכבוד שבת, וכגון לנקות כלים, לסדר את הבית, לחמם ולבשל את התבשילים, וכן להדליק נרות מאש לאש לכבוד שבת.

מעבר לסגולה

מאת הרב אליהו עפר שליט"א

מעלת השתיקה

מעלת השלום

ה'זרע שמשון' מקשר בין מעלת היחוס ללימוד התורה, וזאת על פי דברי הגמרא (קידושין ע"ב) שכאשר הגיע האמורא עולא לעירו של רב יהודה - ראש ישיבת פומבדיתא בבבל, ראה עולא שרב יצחק בנו של רב יהודה הינו בחור מבוגר שעדיין לא נשא אשה, ועל כן שאל עולא את רב יהודה מדוע הוא לא משיא אישה לבנו. וכשהשיב לו רב יהודה שאינו יודע איזוהי משפחה מיוחסת על מנת להשתדך עמה, ענה לו עולא כנגדו: וכי אנו יודעים מהו היחוס שלנו! ואולי גם אנו באים ממשפחות שאינן מיוחסות, שהרי בחורבן בית המקדש טימאו אומות העולם חלק מבנות ישראל, ואם כן אין לנו דרך כיום לברר על יחוס המשפחות. ובאמת שלמרות שאין כיום 'תיעוד רשמי', בארץ ישראל מצאו דרך לברר האם המשפחה מיוחסת, שכאשר רואים שני אנשים רבים זה עם זה והאחד שותק ולא משיב, אזי בידוע שהוא ממשפחה מיוחסת.

מעלת השתיקה

וכיצד השתיקה בשעת מריבה מגלה על יחוס? אלא שמבאר רש"י שמשפחות שאינן מיוחסות נהגו לאגור טינה בליבם ולכן הם אינם שותקים בעת מריבה, בעוד שמי שמיוחס יש בכוחו לשתוק, ולכן זהו סימן ההיכר למשפחות המיוחסות

בבישראל. טעם נוסף מבאר הגהות הרד"ל (הרב דוד לוריא): מפני שמזמורים הם עזי פנים ומרבים להתקוטט ולריב, ומי שיכול לשלוט בעצמו ולשתוק בעת מריבה, הדבר מגלה שבא ממשפחה מיוחסת.

ההגנה הטובה היא התקפה

ביאור נוסף מבאר המהרש"א, שבשעת יכוח כל צד רוצה להוכיח עליונות על הצד השני, ומי שאינו מיוחס ממחר להטיח אשמה בחברו פן יקדים חברו ויגלה את קלונו שאינו מיוחס, כשהוא נוקט בגישה שההגנה הכי טובה היא התקפה. ועל זה אמרו חז"ל (קידושין ע"ב): כל הפוסל במומו פוסל, ולכן - מסיים המהרש"א את דבריו - מי שאינו מקדים לפסול את חברו אלא שותק, הוא המיוחס מחברו שהרי אף על פי שהוטחו בו דברי גנאי, שתק, שאם אמת היה בגנאי זה, הוא היה מקדים לומר זאת לחברו.

השתיקה כעוצמה

ועוד מבאר ה'זרע שמשון' שהשתיקה בעת מריבה דורשת תעצמות נפש, ומי שניחון בתכונה זו יש בו את המידה של 'עזות חיובית' ושתיקתו מסמלת על עוצמתו. תכונות אלו באות מחמת היחוס הנותן רוגע, שלוה, ורצון לשלום, שזהו הבסיס לנתינת התורה הנקראת 'עוז' ונתינת רק למי שיש בו את מעלת השלום, וכפי שאמר דוד המלך (תהלים כט, יא) "ה' עוז לעמו יתן, ה' יברך את עמו בשלום". וזו הסיבה שהתורה ניתנה לעם ישראל והיינו מחמת יחוסם, כי היחוס נותן כח להיות 'איש שלום' גם בעת מריבה, ובשונה משאינם מיוחסים הנוטרים טינה ומרירות בליבם וברצונם להטיל דופי באחרים, וממילא

פנינים מהפרשה

"וַיְדַבֵּר ה' אֶל מֹשֶׁה בְּמִדְבַר סִינַי בְּאֶהָל מוֹעֵד בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי בְּשָׁנָה הַשְּׁנִי לְצֵאתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֵאמֹר" (במדבר א, א).

בלוח השנה העברי 'חג השבועות' יוצא סמוך לפרשת במדבר, ואם נתבונן בדברים נראה כיצד המילה "במדבר" מרמזת על התורה הקדושה שניתנה בחג השבועות:

א. תחילה נראה כי המילה 'במדבר' מרמזת על התקופה והדור בו קיבלנו את התורה, שכן אמרו חז"ל שהתורה נכתבה בתקופת דורות קודם בריאת העולם (שבת פז ע"ב), ואם נוסיף על זה עוד עשרה דורות מאדם ועד נח, ועוד עשרה דורות מנח עד אברהם, ועוד שישה דורות מאברהם עד משה - שאז קיבלנו את התורה, יוצא בשה"כ אלף דורות (תתקע"ד ועוד עשרים וששה דורות), וכמו שאומר הפסוק: "דָּבַר צְנֹחַ לְאֶלֶף דֹּוֹר" (תהלים קה, ח). והנה המילה "במדבר" כוללת בתוכה את המילה 'דבר' (שהיא מילה הדומה למילה 'דור'), ויש כאן רמז שקיבלנו את התורה לאחר אלף דורות.

ב. כמו כן נוכל לראות כי המילה 'במדבר' רומזת על ב' חלקים שבתורה - תורה שבכתב ותורה שבע"פ, שהנה תורה שבכתב מתחילה באות ב' וכמו שנאמר: "בראשית ברא אלהים" וגו', ותורה שבע"פ מתחילה באות מ' כמו ששינו: "מאימתי קורין את שמע בערבית". והנה "במדבר" זה אותיות "דבר במ", כשהמילה "בם" מרמזת על תורה שבכתב ועל תורה שבע"פ שמתחילות באותיות אלו.

ג. וכן נוכל לראות כי מילה זו רומזת כי יש ללמוד את התורה בדיבור ולא בהרהור, וכמו שמוכח בפרק 'קנין תורה' (אבות ו, ו) שאחד הקניינים לזכות בתורה הוא לימוד "בעריכת שפתים" (וכן מוכח בגמרא עירובין נד ע"ב), ומשום שנאמר: "כִּי חַיִּים הֵם לְמִצְוָתָם וְלִכְל בְּשֹׁר מִרְפָּא" (משלי ד, כב), ודרשו חז"ל: אל תקרי "למוצאייהם" אלא "למוציאיהם" בפה. וזהו הרמז במילה "במדבר" שהיא אותיות "דבר במ", שיש ללמוד בדיבור ולא בהרהור.

ד. בנוסף המילה 'במדבר' מרמזת לאיזה דרגה בבריאה ניתנה התורה, שהרי בבריאה יש ארבע דרגות: דומם, צומח, חי ומדבר, והתורה ניתנה למדבר, ואפשר לרמוז זאת במילה 'במדבר', שכן אפשר לקרוא אותה גם בניקוד "במדבֶר", והיינו שהתורה ניתנה לדרגת מדבר. (הרב עובדיה אבוש שליט"א).

הנכנס שאחריהם, ואז הבחין כי רעייתו של העסקן חובשת פאה נכרית. קרא להם שוב, ואמר "שבול", ואז אמר להם בקול רחום: "אומר לכם דבר אחד, אם האשה תקבל על עצמה להסיר את הפאה ולחבוש מטפחת בצניעות, אני מבטיח לכם שתזכו בפרי בטן תוך שנה".

מרון נגע בנקודה כואבת במיוחד. בני הזוג הללו היו חשוכי בנים, ועל פי כל תחזיות הרופאים לא היה להם כל סיכוי להביא ילדים לעולם. "כבוד הרב, זה בלתי אפשרי" הצליחה האשה לגמגם בקושי, אבל מרון חזר על דבריו תוך שהוא מתעלם מדבריה: "תחליפי את הפאה בכיסוי ראש, ובעזרת ה' יהיו לך בנים צדיקים".

שוב ניסתה האשה להסביר בעדינות, כי הדבר פשוט אינו מציאותי, וגם בעלה השחיל כמה מלים לצורך הבהרת הענין, אולם מרון, עשאו כאיש אשר אינו שומע. "תחליפי את הפאה בכיסוי ראש, ובעזרת ה' יהיו לך בנים צדיקים!" שב ואמר בשלישית, ונפרד מהם לשלום.

בני הזוג עזבו את ביתו של מרון, כשלבם כבד עליהם. שתיקה שררה ביניהם. וכי מה ניתן לומר? הלא היא אשה עקרה, ואין לה סיכוי ללדת. כמה קוֹב, שברכתו של מרון אינה יכולה לחול...

כל אותה הלילה לא עצמה האשה את עיניה. היא בכתה בכי נורא, במשך שעות ארוכות. כאב חריף של שנות עקרות, צף ועלה בבת אחת.

ובבוקר פנה אליה בעלה ואמר: "מה אכפת לך לנסות? החליפי את הפאה בכיסוי ראש, ואולי מזה תצמח הישועה".

בתחילה סירבה האשה. היא חששה לבצע מהפך בחייה, ולהתאכזב מרה... אולם לבסוף השתכנעה. היא אזרה אומץ וחבשה לראשה כיסוי ראש, כדרך אמותינו הקדושות.

והנס התרחש! טבעו של עולם נשתנה, בהתאם להבטחתו של מרון. האשה הביאה ילד לעולם, כנגד כל סיכוי והגיון. ולא היה זה בנם היחיד של הזוג המאושר. שמונה ילדים נולדו להם, בזה אחר זה, וכולם בריאים ושלמים! "אלו אינם הילדים שלנו" בכו ההורים בכל פעם מחדש, "אלו הילדים של מרון הרב עובדיה..." (החזון והמהפכה)

לאשת החיל

לימונדה

כולנו מכירות את הסיפור (לא בטוח שקרה במציאות אבל בהחלט משקף אותה) על הילד ששאל את אבא שלו כמה הוא גובה לשעה בעבודתו, והאב נוקט מחיר כלשהו, ואז הילד חוסך כסף ומביא לאביו בכדי שיהיה איתו שעה נטו - ללא הפרעות, ללא טלפונים, ללא הסחות דעת, דבר שאפשרי כנראה רק בתשלום וכפי שהוא מפנה את זמנו לעבודה. אז שוב, כולנו מכירות את הסיפור ואומרות: "וואי... אבל - כל אחת תחשוב היכן זה בא לידי ביטוי בבית שלי.. היכן אני מתנהגת לילדיי כאילו יש לי משהו הרבה יותר חשוב על הפרק מאשר "השטויות" שלהם? באיזה מקום אני הגברים לא הלכו לבית הכנסת. עד כדי כך השם יתברך רוצה שניכנס פנימה ונתאחד, שכל אחד יכנס לחדרי הבית פנימה ויבדוק היכן ובמה להשתפר. שנפסיק להסתכל על השכנים: מה הוא קנה, ואיך היא שיפצה את המטבח.. ולמה לי אין ולה יש.. ואיך הילדים שלה ממושמעים ושלי קצת פחות וכו'. חובה עלינו פתאום להיות שם ולשמח את כולם, ואז פתאום כל אחד מכיר את ביתו ומשפחתו לעומק, ואפילו מתחיל לאהוב להיות חלק מהמשפחה הזו, כי אחרת הוא יהיה מסכן. ואומנם לחלק רב מהאוכלוסייה להישאר בבית זה חמוץ כמו לימון, אך האנשים החכמים גם מלימון עושים לימונדה. הם מפיקים מהמציאות הזו את הטוב, לא בוכים על החמיצות של הלימון, אלא ממתיקים אותו על ידי שמחה ועבודת המידות. תגידו לי אתן: מה עדיף? אז למי שאין חצר ומפרסת אומרים שהוא מסכן, ולמי שאין ילדים רווקים שנשארו איתו בליל הסדר אומרים "חבל.. אבל כל נשכח - שמי שמנהל את העולם הוא זה שיודע הכל ואין נסתור מנגד עיניו, והוא שנותן לכל אחד כוחות להתמודד. הוא יודע בדיוק למי אין מרפסת ולמי יש.. למי יש הורים מבוגרים ומי כבר לא זכה. הקב"ה עשה את כל החישובים הללו הרבה לפניו. הוא מתכנן את הכל.. ומנהיג את עולמו רגע רגע ברחמים מרובים. פתאום כל זוג מבוגרים כל כך מעריכים שיש להם אחד את השני.. כל החיים רצו להתגרש, פתאום עכשיו הם שמחים כל כך שלא עשו זאת, ושיש להם זה את זה בזמנים הללו במיוחד. הבעל רואה בחוש את כל העבודה המאומצת של אשתו.. כמה זמן לוקח לבשל את האוכל שאחרי 5 דקות נגמר, כמה פעמים האישה צריכה לעמוד במטבח, לקלף, לטגן, לערבב, לכתוש ולחתוך - תוך כדי האכלה, החלפה, ניגוב וסידור. פתאום הגבר מעריך את האישה שעושה שיעורי בית עם הילדים כל השנים, כשעכשיו בלמידיה מרחוק זה בכלל אתגר מעניין לא פחות.

בקיצור - מוטל עלינו בתקופה הזו להעריך ולכבד, לומר מילים טובות ולראות את הכוס המלאה בכל בני ביתנו, ובפרט להיזהר ממה שאמר הרב יגאל כהן שליט"א, שלא לבקר בכלל אחד את השניה. ביקורות רק מרחיקות, וממילא אין צורך כרגע לתקן ולשפר את הצד השני. וצריך לדעת שאף פעם זה לא עוזר, ובתקופה האינטנסיבית הזו - בוודאי שלא. צריך להשתמש רק באתבה ומילים טובות, ואם זה קשה מרוב העומס, אז לפחות לראות את הטוב. לשכנע את עצמך לחפש נקודות טובות בבני המשפחה, שזה הדבר הכי מועיל שיכול להיות. בהצלחה לכולנו. לרכישת הספר "תוכו רצון אהבה" מאת מחברת הטור: 058-3266571

סיפור לשבת

ברכה עם נסיון

באחד מן הימים, עלה אל ביתו של מרון רבנו עובדיה יוסף צוק"ל איש ציבור, מחוגי האשכנזים, אשר בא במטרה לקבל את חתימתו של מרון בענין מסוים, ובביקורו נלוותה אליו רעייתו.

כאשר נכנס העסקן אל חדרו של מרון וניגש אל שולחנו, נותרה אשתו בפתח החדר. בצאתם, הרים מרון עיניו לעבר הכניסה כדי לראות את

שבועות – ליל הישועות הגדול

מאת הרב אליהו עמר שליט"א

מעשה מצמרר סיפר הרב מנחם שטיין שליט"א – על אברך צעיר שרעייתו חלתה במחלה (ב"מ), דבר שגרם לו להתמוטט בין התמיכה ברעייתו לבין חמשת ילדיו הקטנים. בצר לו פנה לגר"ח קנייבסקי שליט"א, ואמר לו שר התורה שהגזרה נחתמה ביום הכיפורים וכעת זה רק תוצאות החתימה, אך בעוד חודשיים יחול חג השבועות - יום כיפור לנשמה, ושם נקבע כמה תורה תוכל ללמוד השנה ועל כן זה יכול להיות יום הישועה שלך.

אותו אברך התכוון כל ימי ספירת העומר ליום מתן תורה, ואכן מרגע התקדש החג הוא למד ברציפות מכניסת החג ועד יציאתו מבלי לעצום עין, וכל זה מתוך תפילות ותחנונים שהוא מקבל על עצמו עול תורה במקום עול הטיפולים והטרדות.

והנה לאחר החג עשו לאשתו בדיקות נוספות... המחלה נעלמה!! מאז חלפו למעלה מ-4 שנים, וב"ה אשתו בריאה לחלוטין, ומאז כל שנה בחג השבועות הולך בעלה האברך וחותר חוזה נוסף לשנה של עמל התורה ולא עמל בדברים אחרים.

ואכן סיפור זה מוביל אותנו לדברי הזוהר הקדוש – המובא בכף החיים (סימן תצד ס"ק ו), וז"ל: "כל מי שעוסק בתיקון בלילה הזה בשמחה, כולם נכתבים לפני הקב"ה בספר הזיכרון, והוא מברכם ב-70 ברכות ועיטורים מעולם העליון".

וביאר האריז"ל את משמעות דברי הזוהר הקדוש וזה לשונו: "ודע, דכל מי שלא ישן בלילה הזה כלל אפילו רגע אחד, ויהיה עוסק בתורה כל הלילה, מובטח לו שישלים את שנתו ולא יארע לו שום נזק בשנה ההיא".

ועוד חשוב לדעת שיש ענין גדול לטבול במקווה לפני עלות השחר, שעל ידי זה אדם זוכה לספירת 'כתר' ובכך משלים את כל ימי הספירה, וכן חשוב להקפיד ולכוון בברכת שהחיינו בקידוש, ולהודות לה' שאנו חיים וקיימים בריאים ושלמים. שכל אחד יתבונן עם עצמו - כמה אנשים היו עימו שנה שעברה שאינם איתנו עוד השנה... כמה היו שנה שעברה בריאים והשנה הם איתנו אך אינם בריאים... ובאמת שעל כל דבר צריך להודות ולא לקבל כמובן מאליו.

סגולה נוספת בשם הגרי"ש אלישיב זצ"ל: לכוון לרפואה בקריאת 'עשרת הדיברות' שרבים כבר נושעו מזה, שבזמן זה מתעוררת ההשפעה שהייתה בזמן 'מתן תורה' ממש!!!

יהי רצון שזוכה יחד לקבל את התורה בלב ונפש מתוך אחדות ושמחה, חג שמח!

המסעדה

מסעדת החסד מבית "יביע אומר"

לפי ר' ישעיה בן ר' משה מקרעוטיר זצ"ל

המסעדה מבית "יביע אומר"

המאכלה מידי צהריים אנשים אשר אין ידם משנת לאכול ארוחה חמה. יש לכם שמחה! סעודת מצוה! אזכרה! רוצים לתרום לעילוי נשמתו לרפואה? וכך תרמו סעודת עניים ותהיו שותפים במצוה הגדולה!

לתרומות חייגו: **טל': 03-8000770**

חזכו למצוות

200,000 יחידות

מהדיסק החדש של הרב יגאל כהן שליט"א בהדפסה רוצה להיות שותף? בתרומה של 12*100! **אתה שותף!**

לפרטים: **03-8000770**

תומכים בפעילות של מסעדת החסד ומקבלים מתנה

בהוראת קבע של 100 ש"ח למשך שנה מקבלים פיטום הקטורת על קלף במתנה

גם תומכים בפעילות וגם זוכים בסגולה לשמירה ופרנסה טובה

03-8000-770

נר תמיד לע"נ ר' מנשה בן רחל ז"ל ולע"נ שושנה מהין בת זיוה ע"ה

בתרומה של 250 ש"ח אתם שותפים בהפצת העלון ב: 20,000 עותקים